

KARUKOOPAS

Toimetanud: skm. Erni Kilm

NR. 2

(2 Valjaanne)

JUHISEID HUNDUJUHTIDELE

Valjaandja: EESTI SKAUTIDE MALEV USA-s
Mai 1960

JUHI POISSE ÕIGELE TEELE

Hundutöö on vastutusrikas, kuid ka huvitav ja lõbus. On kindel, et see, kes võtab omale kohustuseks karja juhtimise, saab sellest tunda nii kurbi momente kui ka suurt rõõmu ja rahuldust. Ühele võib see töö tunduda mänguna, teisele mängu juhtimisena, kuid see tegevus on ja jääb siiski väärtuslikuks ja kasulikuks kasvatustööks. See on töö, millest saavad kasu kodu, vanemad ja kogu meie ühiskond.

Varem või hiljem tuleb aeg, millal praeguste hundupoegade kätte on meie maa ja selle saatus.

See maa on meile kõigile nii armas, selle eest on võidelnud sinu vanemad, või sa ise. Õpeta siis ka neid väikesi vallatuid meie kodumaad armastama ja tema tuleviku eest võitlema.

Oled teinud head tööd noorte heaks, oled teinud seda ühtlasi isamaa heaks. Tegutsedes hundudega sa ei ole saanud teha kangelas-tegusid ega tunda kangelase aupaistet, kui sa oled andnud suunda kõrgemate väärtuste poole - EESTI TULEVIKULE - meie noortele.

Sellega ei ole mina julgenud ega tahtnud öelda, et tegutsemine hundupoegadega on parimaid harrastusi sinu vabal ajal, - olen tahtnud ainult sinu tähelepanu juhtida sellele kui tööle EESTI VABARIIGI tuleviku heaks.

Sellepärast, ärge laskem poistel oodata. Toogem nad kodudest välja hundude ridadesse. Astugem nende keskele, viigem nad hundude mängudesse ja seiklustesse.

JUHTIGEM NEID ÕIGELE TEELE. ***

EESTI TULEVIK * * EESTI NOORED

HUNDU LUBADUS

Lubaduse andmise põhimõtteks olgu; et see suur sündmus jääks temale igavesti meelde. Sellepärast pühame selle neile ~~sa~~ teha nii pidulikuks, kui seda lubab meie Umbrus ja meie hundujuhtide osavus.

NÄIDE ÜHEST LUBADUSE ANDMISE VIISIST

Terve lipkond, rühm või salk, olenedes üksuse suurusest, on rivistatud hoburaua - kujulisse ringi. Hundud, kes lubadust annavad, on rivistatud samasuguselt eelpool nimetatud ringi ette. See moodustab piduringi. Ringi ette on asetatud laud valge linaga, laual põleb kaks küünalt. Samuti on lauale asetatud kaelarätid ja lubaduse andmise leht, millele lubaduse

annud hundu kirjutab oma nime.

Vanahunt avab piduliku koonduse, kõneldes lubaduse tähtsusest. Ta jutustab lühidalt sellest, kus ja kuidas tema ise kord andis hundulubaduse.

Sellele siis järgneb pidulik tseremoonia hõigetega; näide: me hundupojad oleme ja paremaks saada pühame. Nüüd kõneleb vanahunt lubaduse täitmisest ja rõhutades eriti, et hundu, kes annud lubaduse, peab alati selle järele käituma. Ennem lubaduse vastu võtmist ta loeb veel: Taevaisa aita, et oleksime head eesti poisid. Me lubame seda olla ning alati pühame teha oma parima.

Seejärele ta hõitab välja hundu nime. Hõitu astub julgelt laua ette ja teeb tervituse sini-must-valge lipule, mis asetatud laua kõrvale. Vanahunt: Sa annad lubaduse ja täidad seda.

Hundu: Teen oma parima.

Vanahunt: Siis lasku vasakule põlvele, siruta oma aus hunduhäsi taeva poole ja üttele mulle lubaduse sõnad.

Hundu laskub põlvele ja loeb lubaduse. Samal ajal seisavad kõik valvelseisakus. Pärast lubaduse lugemist tõuseb hundu püsti, tervitab lippu ja pöördub siis vanahundi poole, kes temale seob kaela Umber rätiku, asetab rinda lubadusmärgi ja laseb kirjutada nime lubaduslehele ja siis surub hundu kätt. Nüüd astub hundu tagasi kaaslaste sekka ja nüüdsest pääle on ta täisõiguslik hundupoeg.

Kui lubaduse andmise toiming läbi, siis terve kari hõitab tervituseks hõide uutele hundudele. Siis on see pühalik koondus lõppenud ja lubadust annud hundud lähevad kohe koju. See päev on olnud temale püha ja sel päeval ei sobi enam hullata kaashundudega.

I *-Hundukatse

- 1.. Osata Eesti hünni ja teada, kuidas käituda hünnide laulmisel.
- 2.. Ameerika lipu värvid, kujundus ja tähendus, heiskamine ja hünni esimene saalm.
- 3.. Siduda seasõrg ja kalamehesõlm, teada nende kasutamise võimalusi.
- 4.. Kukerpall; kitsehüpe üle omasuguse hundu; hüppamine ühel jalal kaheksakujulisel joonel 25 jardi, kasutades pool maad ühte jalga ja pool maad teist; 6 viset palliga, mida teine hundu 10 jardi kaugusel saab püüda.
- 5.. Lähim arst, tulekahju teatamise koht, esmaabi-punkt, telefoni asukohad h.p. märkmikus.
- 6.. Miks ja kuidas hoida käsi ja nägu puhtad, kiinid puhtad ja lõigatud, hambad puhastatud ja miks hingatakse läbi nina.
- 7.. Tunnikella jürgi aega öelda.
- 8.. Puhastada ja läikima hõõruda saapaid või kingi, kokku panna oma riideid, hoida karja ruumi puhtana ning mitte maha jätta mingit mustust.
- 9.. Oma osariigis kehtivad liiklusmäärused jalakäijatele.
10. Kolm eesti mõistatust.
11. Teada Eesti maakondade nimed, suurim sadamalinn ja kus asub meie Ülikool.
12. Teada, mis toimus 14. juuni öösel Eestis ja jutustab sellest lühidalt.

SELETUSED I * HUNDUKATSE PUNKTIDELE.

Kui sa valmistad hundupoega katseks, siis ära unusta temale seletamast igat punkti pikalt-laialt. Hundule peab selgeks saama, miks see nii on, miks ta seda nii teeb ja milleks on see kasulik.

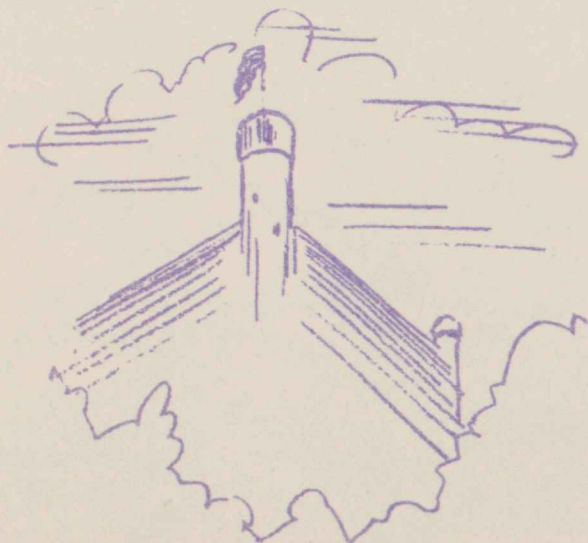
I... OSATA EESTI HÜNNI:

EESTI HÜNN.

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm
kui kaunis oled sa.
Ei leia mina ial tüül
see suure laia ilma püül,
mis mull' nii armas oleks ka
kui sa mu isamaa.

Sa oled mind ju sünnitand
ja üles kasvatand.
Sind tänan mina alati
ja jään sull' truuks surmani,
mull' kõige armsam oled sa
mu kallis isamaa.

Su üle Jumal valvaku
mu armas isamaa.
Ta olgu sinu kaitseja
ja võtku rohkest' õnnista,
mis ial' ette võtad sa
mu kallis isamaa.

.....jakäituda hünni laulmisel. Hünni lauldakse isamaalikel ja pidulikel sündmustel. Laulu laulmisel kõik kuulajad tõusevad püsti austuse märgiks.

Hundu austab laulu hundutervitusega, kui ta on vormis. Vormita ta käitub samuti kui teisedki. Hundu on need kaunid sõnad ja viisi selgeks õppinud, siis ta laulab ka kaasa südame põhjast ja võimsalt. Mitte üksnes oma, vaid ka teiste rahvaste hünnide vastu tunneb hundu pühalikust ja näitab austust.

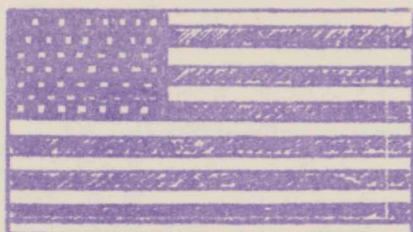
Ta teab, et ka võõrsil on hundusid, kelledele nende hünn on sama armas kui tema hünn temale osutab.

Samasugust austust kui riigihünnile osutab hundu ka skautide hünnile " ESTIMAA , NU ISAMAAT "

Selle laulu ja teiste tarvilikkude isamaalike laulude sõnu, mida hundu peab teadma ja oskama, leiavad nad ise laulikust.

2.

AMEERIKA LIPIST

Esimesed lipud Ameerikas olid asunike rahvuslipud. Hiljem 13 esimest koloniid tulid Inglise kui riigi lipu alla. Kui Briti väed olid Bostonist välja aetud 1775 a., komitee Benjamin Franklini eesistumisel astus kokku oma lipu väljatöötamiseks. Nad soovitasid lippu 13 triibuga (punane ja valge vaheldumisi vasemas nurgas.) St. Andrew ristidega, nii nagu oli varem Inglise lipul.

Selline lipp lehvib esmakordselt üle Washingtoni peakorterit 2 jaan. 1776 a. Bostonis.

Hiljem lipu vasakpoolses ülanurgas ristid kaotati ja asendati tähtedega, kuid rõngakujuliselt. Ametlikult Kongress kinnitas 13 tähega ja 13 triibuga lipu Ameerika Ühendriikide lipuks 14 juunil 1777 a. See päev on ametlik USA lipu sünnipäev.

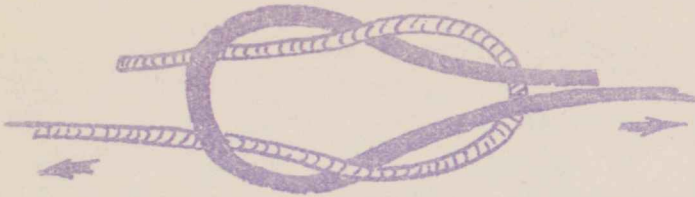
Lipp muutus, kui Vermonti ja Kentuki osariigid ühinesid eelmistega 1795 aastal. Siis lipp oli 15 tähe ja triibuga.

Selline lipp oli ametlikuks lipuks kuni 1818 a., kui 5 uut osariiki ühinesid endistega. Et vältida ebasümpaatilisust, 4 aprillil 1818 a. andis tolleaegne president James Monroe seaduse, kus määrati Ameerika lipuks 13 triipu ja igale osariigile 1 valge täht sinisel alusel. Tähed grupeeriti vertikaalselt, vasakult paremale.

Ametlikult lipu suuruseks on: 101.9° (see on mõeldud proportsiooniks) Huvitav oleks märkida, et vappil on ka 13 triipu, ainult vertikaalselt. Vastupidiselt lipule on vapis 7 valget ja 6 punast triipu. Esimesed 13 osariiki, mis ühinesid föderatsiooniks: Delaware 1787, Pennsylvania 1787, New Jersey 1787, Georgia 1788, Connecticut 1788, Massachusetts 1788, Maryland 1788, South Carolina 1788, Virginia 1788, New York 1788 ja Rhode Island 1790.

Märkus: Ameerika hünni teab iga hundu kuna ta selle õppinud on juba ammugi koolis.

SIDUDA KALAMEHE*SÖLME JA SEASÖRGA.

Kalamehe-sõlm.

Kingapaelad umbsõlme või sidudes paaki nii halva sõlmega, et kätte võttes nõõr paki ümbert vabaneb.

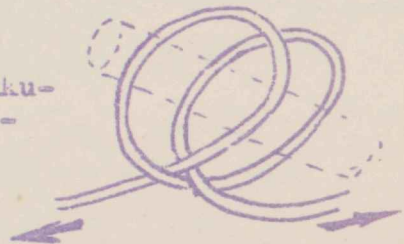
Sõlme vastab järgmisile nõudeile:

- 1... seda võib kiiresti siduda
- 2... see peab pidama kindlalt
- 3... see peab olema hõlpus lahti arutada

Enne kui hundu saab ühe-tähe-katse sooritanuks, tuleb temal osata ka pimesi siduda kolm sõlme; kaelarätiku-sõlm, kalamehe-sõlm ja seasõrga.

Aga ta peab ka teadma, milleks neid sõlmi kasutatakse. Kaelarätiku-sõlm - nimi ise ütleb, milleks seda kasutatakse. Kalamehe-sõlme kasutatakse ühejümeduste kõieotste sidumiseks. Joonis näitab, kuidas seda siduda.

Seasõrga kasutavad laialdaselt talumehed, mõldrig meremehed jne., lattide ja palkide kokkutõmbamisel, kotisuude kinnitamisel, paadi kinnitamisel vaia külge, sildade ehitamisel jne. Põldist selgub, kuidas seda siduda õieti.

1.

2.

4.

Hüpetega tuleb olla küllaldki ettevaatlik. Valesti sooritatud hüpe või tõuge võib põhjustada raske õnnetuse.

Näiteks kukerpalli või kukerkuuti viskamine nõuab palju harjutamist. Harjutada seda võib pehmel murral või matil. Selleks tuleb toetada mõlemad küed enne maha; jalad tõmmata võimalikult käte ja pea ligidale, keskeha suruda üles, anda väike tõuge varvastega ja hundu veerebki üle selja istukile. Hundu ei

Hundu ei tohi tüdineda harjutamast, kui ta kuulub selili zaggux nagu jahukott, vaid hundu peab olema visa ja jätkama harjutamist sest harjutamine teeb meistriks. Ka hundu peab teadma, et ka suurimad sportlased on saanud kuulsaks pideva ja püsiva harjutamisega.

KITSEHÜPE VÕI TUGIHÜPE

Seda tuleb teha korralikult. Tugihüpet harjutada oma suuruse poisiga. Et toes seisja oleks tugev ja kindel, astub ta parema jalaga sammu ette, laseb põlve nõtku ja toetab mõlemad

käed kindlalt põlvele. Parema labajalg on otse ette, kuna vasak vähe väljapoole viltu pöörduvad. Lõug on surutud vastu rinda, et pea ei jääks püsti.

Hundu, kes hüppab, võtab jooksuga väikese hoo; tugiselja juurde jõudes hüppata võetud hooga, nahe jalaga korraga maast üratõuget andes, ja siis kohe-juba õhus-käsi kiiresti ette tugiselja turjale toetades, harkjalu üle tema. Käte toetus on ainult tõukele, aga mitte enese üleaitamiseks.

Jooksust saadud hoog viib keha edasi. Sellepärast ei tohi käed peatuma jääda tugiseljale, vaid tasakaalu saavutamiseks kiiresti ette viia, muidu võib kukkuda ninali.

Hüppamine ja palli viskamine nõuavad jällegi harjutamist. Sellega tulevad poisid toime kiiresti, sest see huvitab neid eriti.

5.

Iga hundul on ju olemas märkmiik ja sellesse peab ta kindlasti kirjutama temale lähemale asuvad: arst, esma-abi punkt või haigla ja tulekahju teatamise koht.

NAIDE:

Dr. P. Smith
Webster Ave. 2300
telefon. S. E. 9-0001

Fordham hospithal
Fordham Rd. 3
telefon C. Y. 5.6000

tulekaju puhul ma
kohe helistan telefonil,
C. Y. 4.5678

Juhid kontrollige, et hundudel need olulised adressid oleksid märkmikuis.

6.

PUHTUS - HUNDU TERVISHOID.

Hundu peseb enne söömist alati käsi. Miks? Käsimine. Põhjuseks on need pisilased, kes endaga kannavad kaasas haiguseidusid. Kui hakkame sööma pesemata kätega, võime olla kindlad, et käte laudu pöösevad batsillid suhu ja sealt edasi keha tegema hävitustööd, mille tagajärjel võime haigestuda.

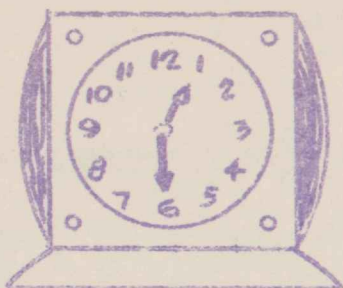
Käte pesemine üksnes ei aita, kui käte on pikad ja kätealused mustad. Nende all on tuhandeid batsille, kes oskavad leida teed hävitustööle meie keha. Sellepärast ongi tarvilik pidada käte alused puhtad ja kes seda teeb, võib kindel olla, et haigused käte laudu keha ei pööse.

Samuti on lugu näoga. Esiteks on inetu, kui hundud käivad ringi pesemata näoga, ja teiseks mustuses on pisilasi, kellest olen eelpool kõnelenud. Tihti võime näha poisse, kellel näod on täis vistrikke ja muid naha korratuse tundemärke. Väga tihti põhjustab neid mustus.

Hambad on meile kõigile kogu sõbrad. Seda ainult siis, kui nad on terved ja korras. Nagu teame, on kõhul täita suur ja raske ülesanne, toidu imetööstamine kehale võetavasse olekusse. Suuresti kergendavad kõhu tööd hambad, sest need peenendavad toidu, et seedimismahlad hõlpsamalt ja kiirelt saaksid oma töö toidu kullal ära teha.

7.

....Iga hundupoeg peab tundma kella. Kuidas ta muidu teabki minna õigeks ajaks koondudele või kooli. Parim abinõu selle tundmaõppimiseks hundudele on teha papist kell, millel on peal numbrid ja osutid.

Koondustel laske igal hundul sellel õelda õiget aega, alul tunnid, pooled tunnid ja hiljem minutid kuni ta tunneb kella täielikult. Seletage, et ühes tunnis on 60 minutit, ühes minutis 60 sekundit ja ühes tunnis 60 x 60 sekundit. Tundide, minutite ja sekundite näitajaks on kellal osutid. Pikk osut näitab minuteid ja ta liigub igas tunnis täisringi. Lühikene osut näitab tunde; millise numbril kohal ta on, miipalju näitab kell. Täisringi teeb lühikene osut ööpäeva, s. o. 24 tunni jooksul.

Sekundite osut asub sekundiringi keskel. On ta ühe ringi teinud, on möödunud üks minut. (kui te selle hundudele põhjalikult teete selgeks, siis pole nendel ka kella tundmine mingiks peavaluks.)

8.

....Korralik hundu hoolitseb ise oma asjade korrashoiu eest. Ta hõõrub läikima oma saapad, ei viska riideid nurka kortsu ega loobi pabereid ega jäätmeid põrandale. Saabaste või kingade puhastamine on hundu töö.

Esmalt pühib ära tolmu, siis hõõrub määride pääle ja laseb veidi seista. Seejärel hõõrub harjaga ja hiljeb villase lapiga lõõb ilusasti läikima.

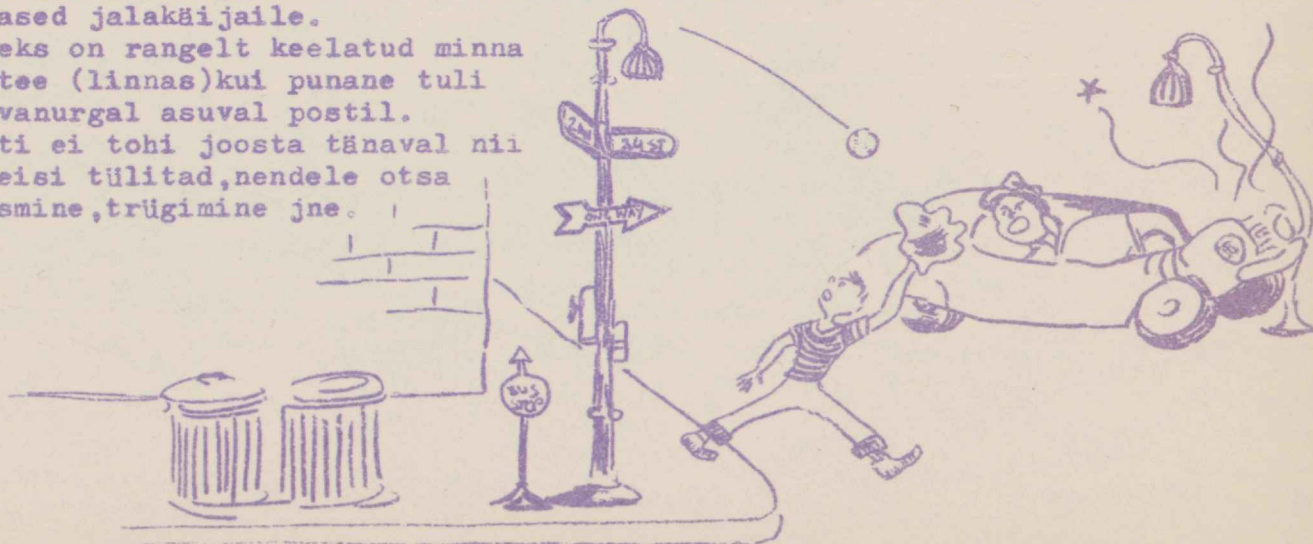

Üleriideid ta riputab alati puule, püksid asetab viigi järele puule või selleks lubatud kohta, samuti oma särgid.

9.

....Igal osariigil on omad liiklusmäärused. Kuid need on siiski enam-vähem ühtlased jalakäijale.

Esiteks on rangelt keelatud minna üle tee (linnas) kui punane tuli tänavanurgal asuval postil. Samuti ei tohi joosta tänaval nii et teisi tülitad, nende otsa jooksmine, trügimine jne.

IO.

.....Mõistatusi: Üks puu, 12 haru, igas harus 4 pesa, igas pesas 7 muna -
- aasta.

Üheksa ema, üks poeg - leib ja kukkel.

Talvega tuleb, kevadega läheb - lumi.

II.

..... Harjumaa, Järvamaa, Läänemaa, Petserimaa, Saaremaa, Tartumaa, Valgamaa,
Viljandimaa, Virumaa, Võrumaa ja Pärnumaa.

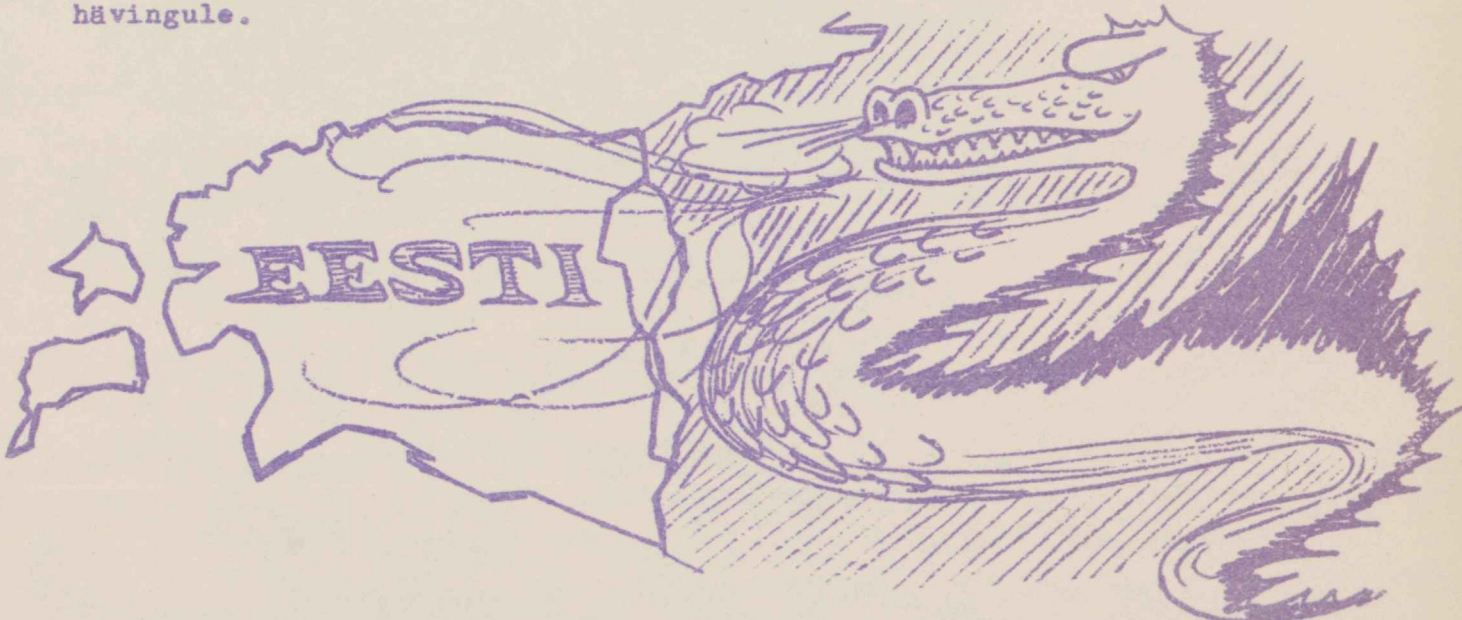
Eesti suurimaks sadamalinnaks on Tallinn ja Tartu on meie kuulus
Ülikoolilinn.

I2.

Sünge juuniöö 1941.

Ilusale Eesti iseseisvuse ajajärgule tegi lõpu Nõukogude Liidu
kommunistide sissetulek meie armastatud kodumaale. Lühikese aja jooksul
hävitasid kommunistid kõik Eesti riikliku iseseisvuse tunnused. Selle
asemele astus täielik hirmuvalitsus. Iseseisvuseaegsed riigi juhtivad
tegelased, kõrgemad sõjaväelased ja tuntumad avaliku elu tegelased arreteeriti,
mõrvati või küüditati kaugele Venemaa orjalaagrisse.

Ükski inimene ei võinud enam olla kindel, kas ta näeb veel vabana
järgmist päeva. Peaaegu igal öösel arreteerisid NKVD mehed süütuid eestlasi,
keda paigutati trellitatud vagunitesse ja saadeti teadmatusse - vastu
hävingule.

Valusama mälestusena jäi eesti rahva ajalukku 1941 a. 13/14 juuniöö, mil leidis aset esimene suurim massküüditamine. Inimesed aratati une pealt voodist, anti nendele lühike aeg hädavajalike asjade pakkimiseks ning NKVD meeste saatel viidi nad raudtee jaamadesse. Seal paigutati neid selleks valmistatud trellitatud akendega vagunitesse. Selle juures lahutati perekonnad - ning mehed paigutati erirongidesse. Lapsed ei saanud enam kunagi näha oma isa, samuti naine oma meest. Kõige ebainimlikumates tingimustes viidi need õnnetud inimesed rongidega Venemaale, kus ootas kadu.

Paljud surid teel kas jänusse või nälga. Aga suur osa pidi jätma oma elu seal orjalaagrites, kus nad pidid töötama ja kus neid koheldi hullemini kui loomi.

Küüditatute seas oli suurem osa elujõulisi eesti mehi ja naisi. Nende seas oli ka vanu rauke ja raskesti haigeid inimesi, samuti lapsealisi noori ja imikuid. Kuigi küüditatutest olid palju avalikuelu tegelased, leidus nende hulgas arvukalt lihttöölisi, põllumehi jne., keda nüüd kommunistid saatsid omalt maalt välja Venemaale orjadeks.

Kogusummas küüditati sel öösel 10250 inimest Siberisse, kust vaid vähestel on õnne olnud tagasipöördumiseks kodumaale. Ka leidub nende seas mõned, kes pääsenud mingil kombel vabasse maailma ja nüüd võivad meile jutustada nendest õudsetest aegadest, mida küüditatuil tuleb läbi elada.

Samal ajal massküüditamisega leidis aset ka teine traagiline sündmus Petseris. Seal arreteeriti Kaitseliidu hoones meie kõrgemad sõjaväelased ja need mõrvati metsikumal viisil kommunistide poolt. Nendele kellele kingiti elu, saadeti Venemaale.

Seega on jäänud 14 juuni meie rahvale suurimaks leinapäevaks. See oli päev kus kogu eesti rahvas nuttis ja meie mäletame seda päeva alati.

Armas hundujuht, kui sa kodumaalt lahkusid olid alles väikene poiss ja sa kindlasti palju sellest päevast ei mäleta. Küsi oma vanemalt, nemad häimeelega seletavad nendest kurbadest tundidest ja siis võid sa seda edasi anda tänastele hundudele, kes pole oma vanemate kodumaad ealeski näinud.

Mis on esimene abi ?

Kui niiviisi küsime täiskasvanuult, siis saame vastuseks, et see on inimese või looma abistamine õnnetuse korral. Skaut lisab sellele veel, et skautlik esmaabi algab juba püüdes ise tubli skaut olla.

Meie hundud aga ütlevad siis, et tahame olla tublid hundud - sõnas, mõttes ja teos, nii et sellest ka kasu on. Kui hakkame järele mõtlema, siis leiame, et kui kõik inimesed oleksid olnud tublid skaudid hundupojast alates, siis oleksid nad kõik omavahel sõbrad ning ei oleks ei vihavaenu, vargusi, pettumusi ega sõdasidki. Ja sellepärast püüame olla kõigest jõust tublid hundud - ausad ja lahked. Juba sellega oleme suureks abiks inimkonnale.

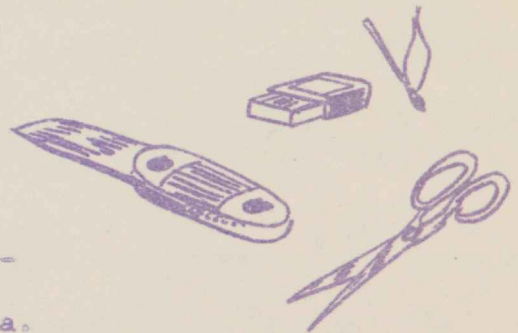
Teame, et iga skaudi ja hundu kohus on igalpool oma abi pakkuda. Kuid peab ka olema eelteadmisi, kuidas abiks olla. Üks eesti vanasõna ütleb: "Õnnetus ei tule kell kaelas". Niisiis hoiame kõrvad kikki ja kuuleme, milliseid näpunäiteid "VANAHUNT" meile annab.

Mitte pead kaotada. Ükskõik mis ka ei juhtuks, kas õnnetus inimesega, loomaga, tulikahju või midagi muud ootamatut ja hirmsat, ikka tuleb jääda rahulikult ning järele mõtelda, mida teha ja kelle poole pöörduda, kõige kohasema abi saamiseks. Umbropsu rabelemisega (või veel halvemini - nutuga) ei saa aidata. Algame endale selgekstegemisega, kus meie kodu ümbruses elab lähem arst; kus on tulikahju teatamise punkt; kus on esmaabi-punkt (haigla, apteek) telefoni asukohad jne. Tähtis on ka ära õppida, kuidas mainitud mainitud kohtadesse telefoniga teatada saab. Samuti politsei väljakutse moodus peab olema selge.

Puhtus. See lühikene sõna on suure tähtsusega. Kui suureks kasvame, siis õpime, et maailmas oleks väga palju puhtust, mis ühtlasi tähendab tervist. Nii peame kõnelema hundudele.

Kõikjal on väga palju pisi-pisitillukesi olevusi, keda palja silaga ei näegi, kuid kes põhjustavad paljusi haigusi. Samuti rikuvad ka toiduaineid. Neid olevusi nimetatakse pisikuteks. Et pisikutest vabaneda, tuleb nii palju puhtust taotleda kui vähegi võimalik. Siia kuulub eeskätt pesemine, eriti käte pesemine enne sööki, hammaste puhastamine, samuti toidujätiste ja igasuguse mustuse ning prahi neile määratud kohtadele asetamine. Eriti peab puhtust silmas pidama, kui tegemist on haavaga.

Korralikkus. Igaüks loodab, et see pisikene poiss meie hundupoeg, on korralik nii riietuses kui ka kõnes. Samuti ei käi hundupoeg teiste seas kepiga, kalaritvaga, lipuwardaga või mõne taolise esemega, nii et see teistele võib haiget teha. Ei viska maha banaanikoori, kust keegi võib seliel libiseda ning jalaluu murda. Teravad asjad, nagu noad, on üldse väga kardetavad - need tikuvad ikka mõnda õnnetust põhjustama; seepärast on parem neid mitte puutada. Tuli-tikud pole samuti mitte mänguasjad. Eriti laagris tuleb alati olla ettevaatlik tulega.

Kui mõne söögipala suhtes peaks tekkima kahtlus, et kas see pole vahest juba riknenud, siis tuleb seda näidata mõnele vanemale inimesele, poisile või laagrijuhile (seda siis kui oled laagris). Laagris olles tuleb ka laagrijuhile teatada peavalust, kõhuvalust jne. Kunagi ei tea, mis võib olla juhtunud. Samuti ka kõik kahtlased redelid ja teised ronimisele meelitatavad esemed, mille vastupidavusest ei tea, jätame parem proovimata - ons meil seda õnnetust tarvis. Kas pole meil laagris nii palju põnevat skautlikku tegevust ja tarkust järele proovida, et tavalisel poisil aegagi ei tohiks jääda nagu redelitel ronimiseks või mõne muu taolise kardetava teo korda saatmiseks.

Need eelpool toodud näpunäited on kõik õnnetuste vältimiseks väga tähtsad ja iga hundupoeg suudab neid meeles pidada, kui aga sina hundujuht seda hundude õieti edasi annad.

Haavad. Kui peaks juhtuma, et keegi on vigastada saanud, siis tuleb sellest otsekohe teatada. Juhul kui aga kedagi käepärast ei ole, kes teaks, mida tuleb teha, siis tuleb ise tegevusse hakata. Esimene asi on, oma käed puhtaks pesta.

Kui haavast voolav veri on punane, ei ole temas mitte neid pahu piskuid, mis haava roiskumist esile kutsuvad, siis ei ole mõtet neid ka haava upitada veega. Sellepärast ei tohi mitte haava veega pesta. Ainult kui käepärast eriline selleks määratud vedelik, nagu boorhape, vesinikülihapend vms., võib haava ümbert sellega pesta. Isegi jooti ei ole soovitatav

suuremasse haava valada; joot on küllaõdki kange, et põletab koed ega lase haaval kiirelt kinni kasvada. Skaudi paunades leidub punast vedelikku - "MERCUROCHROME" seda võib kasutada palju paremate tulemustega.

Haava sidumine.

Juba kahe-tähe hundu teab, kuidas tuleb sõrmehaavu siduda. (seda küll ainult sel juhul, kui sina, hundujuht oled temale seda knsti õpetanud)

Väike-haavadele jätkub juba kleep-plaastri ribast. Neil ribadel on keskel üks marlikiht. Kui kaitsekord sellest plaastriribast eemaldada, siis tuleb olla ettevaatlik, et seda marlitükki mitte sõrmega puudutada (puhtus). See keskmine osa tulebki haava peale asetada ja plaastri otsad kahele poole haava kinnitada. Kui aga need plaastriotsad on märjaks saanud, siis nad enam ei kleebi.

Kui on tarvis sõrmele rullsidet kasutada, siis asetatakse haavadele enne väike tükk kõige puhtamat käepärast olevat sidumismaterjali - see on otsene haava kaitse. Sideme kinnitamiseks tuleb alustada mähkimist kas ühel või teisel pool haava, ja siis alles üle haaval asetseva kaitsva sidumaterjali ning kinnitada side teisel pool haava jälle mõne ringiga. Õige mähkimine on, et rull libiseb üle ringi nii, et ikka kaks kolmandikku eelmisest ringist kaetud on. Sõlmimiseks tuleb sideme ots veidi lahti käristada, kuid otsad võib ka lihtsalt eelmistele keerdudele vehela toppida.

Verejooks ninast.

Kõige otstarbekohasem on maha istuda ja külma vee lapp ninale panna. Mõnikord ~~aitab~~ aitab ka kui ninasõõre, verd jookseb, näpuga kinni litsuda. Kui verejooks ei lakka, tuleb arst kutsuda.

Hambad.

Hoiame oma hambad korras, siis on ka kõht korras ja me võime olla kindlad, et meie tervis on alati korras ja hea. Seläeks peseme korralikult hambaid, eriti enne magamaheitmist. Hoidume liiga saajadest ja külmadest toitudest. Eriti lubamatu on see, et sööme kuuma ja samas joome jääkülma vett. Kuuma ja külma vahetus mõrastab hamba vaapa.

Ärme närime kõvu asju, kompekke ega pähklaid. SUURIMAKS HAMMASTE RÖÖVIKUIKS ON NÄRIMISKUMM.

On vale, kui öeldakse, et närimiskumm on hammastele hea, see pidavat hambaid puhastama. Vastupidiselt. Närimiskumm on magus. Seda närides magus tungib igemesse ja hambavahedesse, kus hakkab tegema oma hävitustööd ja meie ei märkagi, kui hambad hakkavad lagunema.

SOCVITAV ON KORD AASTAS KÜLASTADA HAMBAARSTI, KES TEEB KINDLAKS MEIE HAMMASTE SEISUKORRA.

Püüame hingata läbi nina.

Püüame hingata läbi nina. MIKS? Sellepärast, et sissehingata õhk on talvel külm ja suvel väga tolmune. Hingates seda otse suu kaudu, otse avame tee organismile kõigile õhus leiduvale pisikuile. Suu kaudu hingates lendavad batsillid vabalt meie kehha, neil ei ole selleks mingit takistust- ja hakkavad tegema hävitustööd meie kehas. Nina kaudu hingates aga jäävad batsillid nina limanaha külge kinni ja nuusates tulevad ühes limaga välja. Alati nuuskame ninarätikusse, sellega hoiame tagasi tuhandeid batsille, mis võivad olla kahjulikud kaasinimestele. ARMSAD HUNDUJUHI: NÄETE, KUI HÄSTI ON JUMAL ASJA KORRALDANUD. TA ON ANDNUD MEILE SUU SÖÖMISEKS, JOOMISEKS, RÄÄKIMISEKS JA LAULMISEKS. NINA ON TA PANNUD PEALEPOOLE SUUD, ET HINGAKSIME SELLE KAUDU. Sellepärast tarvitagem suud ja nina ainult selleks, milleks nad on määratud.

BATSILLID

Ussihammustus.

Siin hundupoeg ise midagi aidata ei saa, kui ainult lasta selle, kes hammustada sai, maha istuda. Ussihammustuse puhul tuleb kiirelt arstile teatada, sest ussihammustus on väga tihti surmav.

Koera või mõne muu looma hammustus.

Kui mingi loom kedagi hammustab, siis tuleb sellest kindlasti juhile teatada. Samuti tuleb tähele panna, kuhu see loom pärast hammustamist jooksis, et siis kellegi täiskasvanule seda looma oleks võimalik kinni püüda. Paljud loomad, mitte üksnes koerad, võivad olla marutõbised ja sellespärast tuleb ka kohe arsti poole pöörduda. Kui kedagi vanemat käepärast pole, siis tuleb seda haava (ssee on sinule, mida võib teha) veega kõvasti pesta, kuid nii, et tarvitatud vett mitte enese peale lasta. Pärast pesemist tuleb haav sidemega kinnitada.

** ESIMENE ABI TIHTI PÄRSTAB SINU KAASLASE ELU **

Päikesepiste ja kuumarõrkus.

Kui inimene kuumale päikesele käes kaua aega seisab, siis võib juhtuda, et ta minestab. Samuti kui keegi on kuumas ruumis ilma värskes õhuta. Mõlemal korral tuleb kiiresti arsti järele saata. Isik, kes sai päikesepiste või kuumarõrkuse, tuleb kiiresti varjulisse kohta pikali asetada ja tema nägu jahutada. Kui on käepärast tekk või midagi muud pehmet ning kuiva, siis see tuleb haigele alla asetada.

Igal juhul on suurimaks esmaabiks see kui haige viiakse välja värskesse õhu kätte ja varjulisse kohta ning siis pöörduda arsti poole.

Tulikahju.

Kui on kuskil märgata kahtlast suitsu, nii et arvata võib, et tegemist tulikahjuga, siis tuleb teiste tähelepanu juhtida sellele. Kui aga täiskasvanud on juba tulikahju juures ametis, siis tuleb kõrvale hoida, et kustutajaid mitte segada.

Metsapõlemise vältimiseks tuleb lõkkease ümber ringi hoolikalt rohust ja kuivanud juurikaist puhastada ning veelgi parem on kui kaevata lõkkease ümber kraav. Kui tulease maha jäetakse, tuleb hoolega ja mitu korda järele vaadata, kas tuli on täiesti kustunud; muidu võib juhtuda, et tuulepuhangu tõttu tule uuesti lõkkele puhuvad. Samuti tuleb iga hooletult mahavisatud tikk kohe kustutada.

Vanahunt.

Hundu tunneb kodumaad.

Kes teist, poisid ei tahaks tunda oma kodumaad. Kindlasti igaüks. Nii siis kõnelevad hundujuhid oma tublidele hundudele, kes tema jutte alati on valmis põnevusega kuulama ja sina oskad ju neid hundudele anda osavasti edasi.

See on iga eesti poisi, eriti aga hundupoja kohus. On suur mõnu jutustada oma ameerika sõpradele ja koolivendadele meie kodumaast Eestist; tema lumerohkest talvest ja talvelõbudest ning pikkadest valgetest suveõhtutest ja õitsvast loodusest, rahva tööst ja kommetest. Seesugune tegu annab igale kuulsust juurde. Hundud on siis nagu noored rahvasaadikud, kes esindavad võõraste juures oma kodumaad. Et seda teha väarikalt, peab iga hundu enne oma kodumaad hästi tundma õppima. Katsume seda teha allpool üheskoos. Miks nimetame Eestit oma kodumaaks? Sellepärast, et oleme eestlased ja suurem osa meie rahvast elab seal. Seal on ju elanud ja sündinud meie vanemad ja vanavanemad. See kõik juba ulatab üle kahe tuhande aasta tagasi. Nad on seal põldu harinud, karja kasvatanud, linnu ja külasid ning tööstusi rajanud ja kaitsnud oma kodumaad aastasadu hulgaliste vaenlaste vastu. Seega on meie esivanemad kõigiti hoolt kandnud, et igal eestlasel, nii noorel kui vanal, oleks seal hea elada.

Nad tahtsid seda paika teha meile kõikidele armsaka ja mugavaks koduks. Sellepärast nimetame Eestit oma kodumaaks. Kui avanevad tulevikus jälle võimalused pöörata tagasi vabale kodumaale, siis teevad seda tuhanded eestlased, sest kodumaa, tema rahvas ja töö ning ühtekuuluvus sellega kohustavad.

(selgita, miks meie praegu siit tagasi pöörata ei taha)

(mis juhtuks meiega siis?)

Igal noorel, kellega sa siin maal kokku puutud, on oma kodumaa ja päritolu, mille järgi sa tema määrad. Sa tunned inglise, prantsuse, poola, juudi, läti, leedu, neegri jne. poisse. Kõikidel nendel on oma kunagine päris kodumaa ja rahvuslik kuuluvus. Nad on küll ameeriklased, ent nad ei salga, et nende vana kodumaa asub kuskil mujal, ja nad räägivad korralikult oma esivanemate, oma vana kodumaa keelt.

Nii olgu ka meie eesti poistega. Nimetame endid julgesti eestlasteks ja kõneleme kodus ja omavahel olles eestikeelt.

~~Kus~~ Kus asub meie kodumaa Eestis?

Kui sa maakaarti tunned, siis vaata sellele ja leia üles maailmajagu Euroopa. Seal me elasime veel 10 aastat tagasi, kuskil põgenikelaagreis või mujal. Euroopas on palju väikesi riike ja seal asub ka meie väikene kodumaa Eestis. Siit maalt on otsejoones lennuteed mööda meie kodumaale üle 4000 miili. Suurem osa sellest maast tuleb lennata üle Atlandi ookeani ja siis veel üle mitme maa ning vähema mere.

(vaata kaarti ja leia see lennutee. Kuidas saaks laevaga sõita?)

Tahad täpsemalt tundma õppida Eestimaa asukohta, siis palu mõne mastri või vanema juhi abi, kes sul maakaartil selle asukohta aitab määrata.

Sa leiad, et Eestis asub Ida-Euroopas Balti mere idakaldal. Eestis põhjapiiriks on Soome laht, idapiiriks Venemaa ja Peipsi järv ning lõunas ta puutub kokku Lätimaaga. Lätlased on seega meie lõunanaabrid ja arvan, et see nimi ei tohiks olla meile võõras, sest sul koolis on kindlasti läti sõpru. Kodumaa läänepiiriks on Liivi või Riia laht ja Balti meri.

Eestis suurus ja rahvas.

Kui võrdled Eestit kaardil teiste riikidega, siis sa näed, et ta on väike maa. Eestis pindala on umbkaudselt 18000 ruutmiili. Pea aga meeles, et Eestis on väiksemad Taani, Hollandi, Belgia, Schweitsi jt. USA osariikidest on näiteks Rhode Island Eestist 15 korda väiksem, Connecticut 5 korda. New Yorgi osariik on aga 2,5 korda suurem. Meie kodumaa eestlastest elanike arv võib praegu olla üle miljoni. Enne meie äratulekut oli see tublisti üle selle. (kuhu need inimesed on jäänud?)

Eestis rahvas kõneleb eestis keelt, mida ei tohi meilegi unustada. Kindlasti tuleb kord aeg minna kodumaale tagasi, ja kas pole siis häbi, kui meie ei oska oma rahva keelt.

Eestlased on enamikus pikakasvulised, heledate juustega ja valge nahavärvusega (blondid). Keelelt on eestlased sugulased soomlastega, kes elavad üle lahe põhjas. Soomlane ja eestlane võivad teineteisest hästi aru saada, kui nad kõnelevad oma keelt.

Rahvatiheduse poolest on Eestis hõredalt asustatud: 1 ruutmiili peale tuleb keskmiselt 62 inimest. New Yorgis õieti N.Y. osariigis on see vastavalt 248., Conn. 403 ja Rhode Islandil 627. Näeme, et nende rahvatihedus on palju suurem.

KASUTATUD KIRJANDUS:. A.Peikel -"Huvitavasse mänguvalda".

Kaastööd andnud:

Skm.G.O.Randvee - Tunne oma kodumaad.

Skm.V.Sirgo - Mis on esimene abi.

Joonised: n-skm.R.Vahtel.

Armas hundujuht.

Loodan, et need read, mis avaldatud KARUKOOPAS nr.2, suudavad kergendada Sinu tööd noorte kasvatamisel ja nende suunamisel õigele teele.

Pea silmas, et sa ei riku poisi huvi hundupoegluse vastu, temale liiga palju ühte ja sama peale surudes. On vale, kui arvatakse, et head eestlast saab kasvatada noorest teda ülerahvustades. Ei, noorele tuleb pakkuda rahvuslikku kasvatust mängu näol, jutustades huvitavaid episoode meie rahva omapäras, meie maast, linnadest jms. - ja kõike mitte liiga pikalt.

tõimetaja.

R. VAHTEL.

